

forrige Ryttergods), skal der i Approbationen tages Forbehold om, at de fgl. Penge for de Parcelers Bedkommende, hvor Beløbene udgøre 100 Kr. eller derunder, skulle indbetales til Statskassen, forinden Udstyknngen fuldbyrdes.

Plakat 21de April 1847; angaaende Kontrakter, hvorved Brugen af Parceller af Vandejendommene overdrages for et særdeles langt Tidrum, forbliver fremdeles i Kraft.

§ 2.

Hovedgaarde maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 60 Tdr. Land boniteret Maal efter den Jordbonitering, der lægges til Grund ved Udstyknngen. Ved en Hovedgaard forstaaes i denne Lov en Gaard, hvis Jorder er Hovedgaardstakst, og som ved denne Lovs Ikrafttræden har et Jordtilliggende af 60 Tdr. Land til Taksten 24 (boniteret Maal) eller derover efter Matrifulstakstaktionen, og som ikke er en fra en Hovedgaard udfilt Parcel.

Ved Udstyknng af Selvejerbøndergaarde skal der forblive en Hovedparcel tilbage, hvis Mindstestørrelse under Hensyn til Forholdet mellem Gaardens Areal og dens Hartkorn fastsættes efter følgende Skala:

Forholdet mellem Areal og Hartkorn.	Hovedparcellens Størrelse.
10 Tdr. Land eller derunder til 1 Td. Hartk.	Mindst 2 Tdr. Hartk. og 15 Tdr. L. bon. M.
Over 10 indtil 20 Tdr. L. inkl. til 1 Td. Hartk.	Mindst 1½ Td. Hartk. og 12 Tdr. L. bon. M.
Over 20 Tdr. Land til 1 Td. Hartkorn. . .	Mindst 1 Td. Hartkorn og 8 Tdr. L. bon. M.

Ved en Selvejerbondedgaard forstaaes i denne Lov et Aulsbrug paa 1 Td. Hartkorn og derover, hvis Jordtilliggende enten helt eller for den væsentligste Dels Bedkommende er Bøndejord, og om hvilken det ikke for Ministeriet godtgøres, enten at Ejendommen er en Parcel af en Gaard, der lovlig er nedlagt, eller ved hvis Udstyknng en Hovedparcel er ladet tilbage, eller at Tilliggendet er Jord, som ved Udstyknngen er holdt uden for, hvad der blev tillagt Gaardene, eller at Ejendommen helt eller for den væsentligste Dels Bedkommende er dannet af Fæstjerd, der i Hensyn til Lov om nogle Forandringer i Fæstelovgivningen af 19de Februar 1861 § 2 er udtaget til fri Raadighed som over Hovedgaardsjord. Som Selvejerbondedgaard betragtes med Hensyn til Udstyknng endvidere enhver Ejendom, paa hvilken der ved tinglæst Deklaration eller paa anden Maade er lagt særlig Forpligtelse til at behandles overensstemmende med Lovgivningens Forskrifter om Bøndergaarde.

Pligthuse maa ved Udstyknng ikke nedbringes under 1½ Td. Land boniteret Maal. Ved et Pligthus forstaaes i denne Lov et Aulsbrug, paa hvilket der hviler Forpligtelse til at opretholdes som Husmandsbrug.

Ved Udstyknng af Fæstegaarde under et Gods gælde fremdeles Reglerne i Loven af 9de Marts 1872 §§ 1 og 2, dog at Hovedparcellens mindste Størrelse efter § 1 fremtidig fastsættes efter den i nærværende Paragrafs 2det Stykke anførte Skala.

Samlede Fredskovstrækninger maa ikke udstyffes i mindre Lodder end paa 100 Tdr. Land geometrisk Maal, og saadanne samlede Fredskovstrækninger, der allerede ere mindre end 200 Tdr. Land, kunne ikke ved Udstyknng deles. Hvorvidt en Skov, om hvis Udstyknng der er Spørgsmaal, er en „samlet Fredskovstrækning“, afgøres af Landbrugsministeren.